

Dezső Ferenc

Lelkem már szabad

Kiszabadultam,
 lelkem már
 szabad,
 de testem
 darabokra tört
 anyag.

A matéria még majd
 ellenáll.
 Ki tudja
 hány sejtbe
 búvik
 a halál,

hogy majd
 legyőzze
 a harmóniát,
 és Káron ladikján
 szállítson
 át,

hol idő, tér
 már többé
 nem nyomaszt,
 hol számon kérik
 földi sorsomat. -

De a józan valóság
 ma még szebb talán,
 testembe a lelkem
 hazatalál.

Hordozom majd
 a furcsa napok
 képét,
 s elveszem a
 szomorúság
 éhét.

Összeáll egészszé lélek és anyag:

Föltámadás fénye mossa arcomat!

Kövek a szívemen

Kövek közé zárva
 a szívem,
 az évek rakták rá
 szelíden.

Mint tenger mélyén
 a csigák,
 mészkővé
 lényegültek
 át.

S mit felszínre dob
 a végzet,
 keressük köztiük
 a szépet.

Mit elrejtettek
 a habok,
 kezemben tengernyi
 ég ragyog.

Kincs,
 amit másokért
 adok,
 MINDEGY, HA BELE IS HALOK...

Riersch Zoltán

Tóra

Titkok és álmok.
 Óh istenem! - én
 Reménykedem. Veled,
 Akkor, - ott felébredek...